

Çocuk ve Kurmali Baykuş

Ebru Mina TOMURCUK

Çocuk ve Kurmalı Baykuş

Ebru Mina TOMURCUK

Noah, büyükbabasının atölyesini çok severdi. Atölye yağ ve talaş kokardı ve her raf bir gizem barındırırdı. Yağmurlu bir öğleden sonra, Noah tozlu bir kutuyu karıştırırken parmakları soğuk ve pürüzsüz bir şeye değdi. Kanatları bükülmüş, gözleri karanlık küçük bir pirinç baykuş çıkardı. 'Merhaba, küçük şey,' diye fısıldadı Noah. 'Kırıksın ama seni onarabilirim.'

Noah baykuşu tezgâha koydu ve dikkatle inceledi. Gövdesi minik perçinlerle süslenmiş cilalı pirinçti ve kanat tüyleri ince bakırdan yapılmıştı. Sırtında küçük bir anahtar deliği vardı ve eklem yerlerinden dişliler görünüyordu. Boynunda, rulo yapılmış bir parşömenin asılı olduğu ince bir deri kayış vardı. Noah'ın gözleri fal taşı gibi açıldı. 'Bir harita!' diye fısıldadı. 'Nereye gidiyor acaba?'

Noah, küçük penseyle baykuşun kanatlarını dikkatlice düzeltti. Dişlileri yağladı ve her vidayı sıktı. Sonra büyükbabasının çekmecesinde küçük bir pirinç anahtar buldu ve yavaşça kurdu. Tık, vırr, tık! Baykuşun kehribar gözleri hafifçe parladı. Başını çevirdi ve Noah'a göz kırptı. 'Merhaba, Noah,' dedi teneke gibi bir sesle. 'Ben Pip. Unutulmuş bir yeri hatırlıyorum. Benimle gelir misin?'

Pip bakır kanatlarını açtı ve Noah'ın omzuna kondu. Parşömen harita, kasabadan kıvrılarak geçen, fırının önünden geçip taş bir köprüyü aşan ve bir tepeye çıkan bir yol gösteriyordu. Tepenin zirvesinde, içinden bir teleskop uzanan kubbeli bir binanın çizimi vardı. 'Gözlemevi,' dedi Pip. 'Yıllardır kimse buraya gelmedi. Yıldızları özledim.' Noah alet kemerini kaptı. 'Hadi gidelim!' dedi.

Yol onları uzun otlar ve kır çiçekleriyle kaplı bir tepeye götürdü. Tepenin zirvesinde, kubbesi çatlamış ve pencereleri tozlanmış eski bir bina duruyordu. Duvarlarına sarmaşık tırmanmıştı ve kapı tek menteşesinde çarpık asılıydı. 'Çok güzel,' diye fısıldadı Noah. Pip'in gözleri parladı. 'Eskiden güzeldi,' dedi baykuş. 'Uzun zaman önce çocuklar buraya gökyüzünü öğrenmeye gelirdi. Şimdi ise sessiz.'

Noah gıcırdayan kapıyı iterek açtı. İçeride, çatıdaki delikten sızan güneş ışığında toz zerreleri dans ediyordu. Ortada, örümcek ağlarıyla kaplı büyük bir teleskop duruyordu. Duvarlar boyunca kırık sandalyeler ve boş raflar vardı. 'Bunu onarabiliriz,' dedi Noah, kollarını sıvayarak. Pip başını salladı. 'Ben yardım edeceğim. Eskiden nasıl olduğunu hatırlıyorum.'

Noah teleskopla başladı. Mercekleri temizledi ve dişlileri yağladı, ta ki teleskop pürüzsüzce dönene kadar. Pip gagasıyla vidaları sıktı ve kanatlarıyla tozu süpürdü. Bütün öğleden sonra çalıştılar. 'Kanatlarım yoruldu,' dedi Pip cıvıdayarak, 'ama kalbim mutlu.' Noah sırıttı. 'Benimki de. İlerleme kaydediyoruz!'

Sonra kırık sandalyelere el attılar. Noah dolapta tahta ve çivi buldu, Pip parçaları sabit tuttu. Birlikte üç sandalyeyi ve sallanan bir masayı onardılar. 'Şimdi zemini temizlememiz gerek,' dedi Noah. Pip kanatlarını hızla çırparak tozu bir kasırgaya çevirdi. Noah güldü ve tozu kapıdan dışarı süpürdü. 'İyi iş çıkardık, Pip!'

Güneş batarken Noah, çatıdaki deliğı kapatmak için merdivene tırmandı. Pip bir teneke parçasıyla uçtu ve Noah çekiçle vururken onu yerinde tuttu. 'Dikkatli ol,' dedi Pip. 'Ben her zaman dikkatliyimdir,' diye yanıtladı Noah ve gerçekten öyleydi. Son çivi çakıldığında çatı yeniden bütün olmuştu. 'Yarın kubbeyi onaracağız,' dedi Noah esneyerek.

Ertesi sabah Noah, büyükbabasını gözlemevini görmeye getirdi. Büyükbaba Elias şaşkınlıkla nefes aldı. 'Burayı hatırlıyorum! Ben de çocukken buraya gelirdim.' Kubbenin açılma mekanizmasını onarmasına yardım etti. 'Büyükbabanın inatçılığı var sende,' dedi gülümseyerek. 'Kırık bir şeyden asla vazgeçmezsin.' Noah gururla gülümsedi. 'Pip bana yardım etti.'

Öğleden sonra gözlemevi neredeyse hazırды. Zeminleri cilaladılar ve pencereleri pırıl pırıl olana kadar yıkadılar. Pip teleskobun üzerine tünedi ve 'Şimdi ziyaretçilere ihtiyacımız var. Kasabaya uçup onlara yolu göstereceğim,' dedi. Noah emin değildi ama Pip'in gözleri kararlılıkla parlıyordu. 'Bana güven,' dedi baykuş. 'Arkadaşlar konusunda hafızam iyidir.'

Pip tepeden aŖađı uętu ve okulun yakınındaki bir sokak lambasına kondu. Mira adında bir kız, roket sırt ęantası zıplayarak eve dđnüyordu. 'KonuŖan bir baykuŖ!' diye ciyaktadı. Pip kanatlarını aętı. 'Beni gđzlemesine kadar takip et! Yıldızlar bekliyor!' Mira ıŖıklı spor ayakkabıları parlayarak tepenin zirvesine kadar koŖtu. Teleskobu gđrũnce 'Bu harika!' dedi.

O akşam Mira arkadaşlarını getirdi. Noah onlara teleskobun nasıl kullanılacağını gösterdi. Ay'ın kraterlerine ve Satürn'ün halkalarına baktılar. 'Bu tıpkı sihir gibi!' dedi Mira. Pip omuzdan omza uçtu, kehribar gözleri parlıyordu. 'Hayır,' dedi Noah. 'Bu bilim ve sıkı çalışma. Ama sihir gibi hissettiriyor.' Herkes güldü.

Ertesi hafta daha çok çocuk geldi. Duvarları boyadılar ve dışarıya çiçek diktiler. Noah onlara küçük şeyleri nasıl onaracaklarını öğretti. 'Merak bir anahtar gibidir,' dedi onlara. 'Harika yerlere kapılar açar.' Pip bilgece başını salladı. 'Ve asla pes etmemek de yardımcı olur,' diye ekledi. Gözlemevi mutlu seslerle çınıyordu.

Büyükbaba Elias eski yıldız haritalarını getirip duvarlara astı. 'Burayı yeniden hayata döndürdün,' dedi Noah'a. 'Seninle gurur duyuyorum.' Noah ona sarıldı. 'Pip olmasaydı bunu yapamazdım,' dedi. Baykuş kehribar gözlerini kırptı. 'Ben de sen olmasaydın yapamazdım, Noah. Arkadaşlar bunun içindir.'

Artık gözlemevi her gece parlıyor, teleskoplarla ve parıldayan yıldızlarla dolu. Çocuklar gökyüzünü keşfetmeye ve astronomi öğrenmeye geliyorlar. Noah teleskobun yanında duruyor, alet kemeri şıngırdıyor. Omzundaki Pip'e gülümsüyor. 'Meraklı olmak ve asla pes etmemek,' diyor. 'Yıldızları böyle bulursun.' Ve Pip onaylarcasına yumuşakça ötüyor.